

Sygn. akt I UK 249/10

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 2 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński

SSA Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o prawo do emerytury górniczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2011 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 marca 2010 r.,

**uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 marca 2010 r.
sygnatura i zmienia wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16 czerwca
2009 r. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. B. prawo
do emerytury górniczej od dnia 23 czerwca 2007 r., a w
pozostalej części apelację oddala.**

Uzasadnienie

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 20 sierpnia 2007 r. odmówił przyznania ubezpieczonemu P. B. prawa do górniczej emerytury - podnosząc, że brak jest podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu do stażu pracy górniczej okresu od 1 maja 1990 r. do 31 lipca 1993 r., w którym ubezpieczony pracował w charakterze starszego inspektora oraz kierownika działu postępu technicznego i wynalazczości pod ziemią, co spowodowało, że ubezpieczony wykazał jedynie 13 lat, 1 miesiąc i 29 dni okresu pracy górniczej.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu odwołania P. B. wyrokiem z 16 czerwca 2009 r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 1 maja 2007 r.

Sąd uznał, że ubezpieczony udowodnił 25 lat pracy górniczej i równorzędnej. W ocenie Sądu Okręgowego w okresie od 1 maja 1990 r. do 31 lipca 1993 r. przez co najmniej połowę dniówek roboczych wnioskodawca pracował pod ziemią w kopalni węgla kamiennego, a więc świadczył pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Po doliczeniu okresu pracy uznanego przez ZUS ubezpieczony wykazał 15 lat pracy górniczej - co oznacza, że ma uprawnienia do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy, który zarzucając naruszenie prawa materialnego, a w szczególności zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994 r. oraz art. 50b i art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez niesłusznie zaliczenie do stażu pracy górniczej ubezpieczonego okresu pracy na stanowiskach niewymienionych w zarządzeniu nr 9, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację. W ocenie Sądu Apelacyjnego ubezpieczony wykazał 15 lat okresów pracy górniczej w rozumieniu art. 50a ust. 2 i art. 50b ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Praca ubezpieczonego pod ziemią polegała na kontrolowaniu i sprawdzaniu wyrobiska pod kątem jego przydatności do eksploatacji, odbiorze technicznym nowo wdrożonych technologii łączy wyrobisk

w połączonych kopalniach, jak również na nadzorze. Zjazd ubezpieczonego pod ziemię obejmował pełną dniówkę. Kopalnia „P.” prowadziła wykazy dniówek dołowych. Wynika z nich, że w okresie od 1 maja 1990 r. do 31 lipca 1993 r. ubezpieczony wykonywał przeciętnie 16 zjazdów miesięcznie.

Sąd Apelacyjny uznał, że ubezpieczony spełnił wszystkie wymogi niezbędne do przyznania emerytury górniczej - określone w art. 50a ust. 2 w związku z art. 50c ust. 1 oraz w art. 50b ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 10 marca 2010 r. - w części ustalającej prawo do emerytury P. B. na dzień 1 maja 2007 r., a nie na dzień 23 czerwca 2007 r. - zaskarżył skargą kasacyjną Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ze skargi wynika, że jej podstawę stanowi naruszenia prawa materialnego - art. 50a ust. 2 i art. 50c ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przez niesłuszne przyjęcie, że odwołujący się miał w dacie 1 maja 2007 r. ukończone 50 lat życia, gdy tymczasem odwołujący się, urodzony 23 czerwca 1957 r. - 50 lat ukończył 23 czerwca 2007 r.

Wskazując na powyższy zarzut, organ rentowy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w tej części, jak również uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego z 16 czerwca 2009 r. i przyznanie P. B. prawa do emerytury górniczej od dnia 23 czerwca 2007 roku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest uzasadniona.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1) ukończył 55 lat życia; 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1; 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu

emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Natomiast w myśl ust. 2 tego artykułu - wiek emerytalny wymagany od pracowników - mężczyzn mających co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

W skardze kasacyjnej Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie neguje, że wnioskodawca spełnił wszystkie warunki do przyznania emerytury górniczej wymienione w ust. 2 art. 50a ustawy, a jedynie kwestionuje datę, od której powinno być przyznane świadczenie. Istotnie, doszło do naruszenia tego przepisu, gdyż Sądy obu instancji przyznały ubezpieczonemu prawo do emerytury przed dniem ukończenia przez niego określonego w tym przepisie wieku 50 lat.

Zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy - prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. P. B. wszystkie warunki wymagane do przyznania emerytury górniczej spełnił z dniem ukończenia pięćdziesiątego roku życia.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16 czerwca 2009 r. przyznającego odwołującemu się prawo do emerytury górniczej od dnia 1 maja 2007 r. Sądy obu instancji przyjęły, że poza warunkami stażowymi odwołujący się spełnił w tej dacie również warunek ukończenia 50 roku życia. Tak jednak nie jest, P. B. urodził się 23 czerwca 1957 r., a więc 50 lat ukończył 2 czerwca 2007 r. i dopiero w tej dacie uzyskał prawo do emerytury górniczej z art. 50a ust. 2 w związku z art. 50 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zaskarżony skargą kasacyjną wyrok nie był więc w tej części zgodny z prawem.

Natomiast w skardze kasacyjnej pełnomocnik organu rentowego nie negował udowodnienia przez P. B. 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, co było przedmiotem sporu w postępowaniu apelacyjnym, dlatego poza zmianą daty przyznania świadczenia, apelację w pozostałej części należało oddalić.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

